

и ще я даде на слуга. То и станѣ подирь смъртъта на Соломона. (Царс. Г. ѿ. 1—.).

§. 133. *Ровоамъ огорчава народѣтъ.*

На Соломона наслѣдова сынъ му Ровоамъ, който чрѣзъ неумѣстната си строгость събори царството, което вече са клатѣше поради бащиниѣ му слабости. Соломонъ бѣше прѣтоварилъ народѣтъ съ даване, щото сега той помоли наслѣдникѣтъ му да го смали; въ този случай старцыѣ съвѣтувахъ царѣтъ да удовлетвори на народѣтъ, а младиѣ го отклонявахъ. И тѣй Ровоамъ като послѣдува съвѣтътъ на врѣстнициѣ си, отговаря жестоко на народѣтъ и отхвърля исканѣто му. (Царс. Г. ѿв. 1—14.).

§. 134. *Десетѣѣ племена си избиратъ свой царь.*

На туй отказване народѣтъ негодува и са подига на възстание. И тѣй десетѣѣ племена като са отцѣпихъ отъ Ровоама, прогласяватъ за особитѣ свой царь Іеровоама отъ племето Ефремово. Само двѣѣ племена Іудовото и Веніаминово останѣхъ вѣрни на Ровоама. И тѣй намѣсто едно станѣхъ двѣ царства, Іудовото и Израилското. А Іеровоамъ за да отучи народѣтъ да ходи на поклонение въ Іерусалимъ, състави за него ново вѣроисповѣданіе и му прѣдложи лѣжовны богове. (Царс. Г. ѿв. 15.).

§. 135. *Маловѣрменното траяне на Израилското царство и крайтъ му.*

Но израилското царство не трая много врѣме, защото царетѣ му сичкыѣ до единъ бѣхъ нечестивы.